

aberraverant justitiae viam, tandem redirent, quae dum praestolabamur, non sine novo animi nostri more ad novellae legis seu Constitutionis, ac quinque articulorum huiusmodi executionem per intimationem, atque denunciationem, tum Cancellario dictae Nunciaturae, ne aliquem actum jurisdictionis ab ea dependentis exerceret, tum Causidicis, & Advocatis praefatis, ne inibi ad Causas, ac negocia procuranda comparerent, factam, processum fuisse ex Epistolis eiusdem Vincentii Archiepiscopi, & Nuncii cognovimus, licetque subinde, postquam videlicet litterae nostrae praedictae in Regnum Poloniae pervenerant, inhibito Cancellario, Causidicis, & Advocatis huiusmodi, sicut praemittitur, denunciata relaxata fuerit, non tamen ad novellae legis, seu Constitutionis cum quinque articulis praedictis, uti par erat, futurumque sperabamus, abolitionem eventum est.

Necnon extraordinarius Nuncius ad legatos.

§.3. Quamobrem paterna nostra officia, & monita interponere denuo non desuimus, ac demum Venerabilem Fratrem Camillum Archiepiscopum Iconien. ad eundem Augustum Regem, Poloniamque Rempubliam nostram, & dictae Sedis Nuncium extraordinarium adlegavimus, ei specialiter injungendo, ut omni studio, ac animi contentione novellam legem, seu Constitutionem praedictam antiquari & abrogari, hancque a Nobis molestiam, & a nomine Polono labem depellere curaret. Cum autem, sicut nuper accepimus, pravis illorum praevalebantibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem secularis potestatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam auctoritatem modis omnibus impetere, quaecumque Nos hac in re, charitate suadente, hucusque peregrimus, dictusque Camillus Archiepiscopus, & Nuncius iussu Nostro sedulo praestitit parandae optate quieti adeo non profuerunt, ut iis penitus neglectis perpetuam, ac perintolerabilem injuriam actorum rescissio haecenus teneri nequiverit.

Verum frustra.

Declaratio nullitatis novellae Legis praedictae, seu Constitutionis; necnon quinque articulorum pro illius executione editorum.

§.4. Hinc est quod Nos ne in tam aperta Apostolica auctoritate, atque Ecclesiasticae Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, tametsi notorii, & explorati Jaris sit, ea omnia, quae in praedictum Sedis Apostolicae, ac Ecclesiae, earumque Jurium quovis modo attentantur, nullius prorsus roboris esse, & momenti, quinimo felic. record. Urbanus Papa, VIII. Praedecessor noster dictae Sedis, Romanaeque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum Jura quaecumque a praedictis huiusmodi per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissime praeservaverit; Nunc tamen Ecclesiae, & ipsius Sedis Apostolicae iurium indemnitati per amplius providere volentes, ac omnium, & singulorum, quae in praemissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, iussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, feriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, ac personarum quarumcumque in eisdem praemissis quomodolibet culpabilitatem, qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quaecumque, etiam specificam, & individua mentionem, & expressionem requirentia praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes: Motu

proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, novellam legem, sive Constitutionem, & quinque Articulos gradus executionis nuncupatos, ac quaecumque in eis contenta, necnon alia quaelibet in praemissis, seu eorum occasione in dictis Comitibus Groduenensibus in praedictum libertatis, immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticae, atque auctoritatis Apostolicae respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata cum omnibus, & singulis inde secutis, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habente potestatem damnabiliter attentata, & de facto praesumpta, nullius plane roboris, & momenti, vel efficaciae esse, & ab initio fuisse ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi vel praescribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quomodocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde acsi nunquam emanassent, facta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore praesentium declaramus; & nihilo minus ad majorem, & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolis, iuribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus semper haberi volumus, & mandamus.

Declaratur itidem censuras a sacris Canonibus inflatas incurrisse eos, qui praedictis omnibus operam suam praestiterunt.

§.5. Ad haec omnes, & singulos quoscumque status gradus, Ordinis, praeminentiae, & dignitatis Ecclesiasticae, & secularis fuerint, qui novellae legi, seu Constitutioni, ac quinque articulis huiusmodi subscripserunt, sive illorum executionem, publicationem, intimationem, ac denunciationem mandarunt, & ordinarunt, illosve executi sunt, publicarunt, intimarunt, & denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam praestiterunt, censuras omnes Ecclesiasticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, contra similia perpetrantes latas, & inflatas, Archiepiscopos vero, & Episcopos in praemissis quomodolibet culpabiles suspensionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque jurisdictionis, & Interdicti ab ingressu Ecclesiae poenas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris, & penis huiusmodi post debitam, & condignam Ecclesiae realiter, & cum effectu praestitam satisfactionem a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (praeterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem Censuras, & poenas eo ipso quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, aut valere harum serie statuimus, ac itidem declaramus.

§.6. De-

Clausulae peculiares.

§.6. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod praefati, & alii quicumque in praemissis, sive eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, gradus, Ordinis, praeminentiae, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causeque propter quas praesentes emanarint sufficienter adducta, verificata, & iustificata non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis lesionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, & eiusdem Sedis Nuncios, aliosve quoscumque quaecumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & desiniri debere; & irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoris.

§.7. Non obstantibus praemissis ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de jure quesito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam iuramentis, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac eum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoris, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque; & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplationem, seu alias quomodolibet

bet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium praemissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantificumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & for ma in illis tradita observata, exprimerentur, & infererentur, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut earundem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem potius fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Septemb. MDCCXXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXLIII.

Declarantur quaedam allata Dubia super Constitutione Praefatos ad favorem Fratrum Praedicatorum jam pridem editam.

Dat. 18. Sept. 1728. A. 55.

Laudata Constitutio edita fuit 1727. Maji 26. P. 3. Haec de re vide etiam aliam hujus Constitutionem editam 1728. Decemb. 10. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII. BEATISSIME PATER.

Magister, ac Procurator Generales Ordinis Praedicatorum, provoluti pedibus S. V. humillime eidem exponunt, exorta haecenus fuisse plura Dubia circa intelligentiam Constitutionis Praefatos super quibus maxime Ordo ipse vexatur. Quoniam vero Divina placet Providentiae, ad Ecclesiae, eiusdemque Ordinis firmitatem, Beatitudinem Vestram in vivis, juxta fervida Oratorum, ac Ordinis vota, conservare, capropter supplices exorant, quatenus dignetur Sanctitas Vestra ore proprio Apostolicam circa eadem Dubia mentem aperire. Dubia vero selectiora, ac graviora haec sunt.

Supplet libellus Magistri ac Procuratoris Ordinis Praedicatorum pro declaratione dubiorum.

§.1. Primo. An instantibus omnimoda subjectione, ac dependentia a Superioribus, aut Delegatis Ordinis, praescripta a S. Vestra Confratribus, aut Congregatis quarumcumque Societatum, pro tempore in Ecclesiis, Oratoris, aut Claustris Ordinis praedicti, erectarum, vel etiam convenientium pro opere pio, aut devotione aliqua exercenda; necnon omnimoda pertinentia ad Ecclesias, & Conventus Ordinis ipsius, bonorum quorumcumque praedictarum.

Dubia praedicta. Dabuntur in de omnimoda subjectione, ac dependentia in Ecclesiis, Ordinis, & Conventibus Praedicti.

Societatum; harum Confratres, sive Congregati, etiam illi, qui alias peculiare Oratorium, ac Societatem aliam ab Ordine independentes habeant, in eligendis, removendis, mutandis Officialibus, in Processionibus, custodia, usu, administratione quarumlibet rerum, atque in omnibus, & singulis aliis, quae quomodocumque pertineant ad Societates ipsas, fundatas, vel quatenus convenientes, ut supra, ad Ecclesias, Oratoria, aut Claustra, praedictam subjectionem, & dependentiam, sub poenis in Constitutione taxatis, habere: Mobilia vero, & signanter Sacrae Imagines, & suppellectilia, eorumque, sicut, & cujuslibet Altaris, Oratorii, Sacrarum, ac Ecclesiarum, claves, penes Fratres residere: hisque Confratres, & Congregati praedicti, tamquam veri, & simplices bonorum Ordinis Ministri, & Administratores, in majus Dei servitium a Fratribus ipsis assumpti, & data saltem occasione, amovibiles, *privative* quoad Ordinarium quocumque locorum, rationem administrationis cujuscumque generis bonorum, toties quoties requisiti fuerint, reddere: necnon, *privative* quoque quoad Ordinarium praedictos, Superiores tamquam vere propria, ac pleno jure, non ad Confraternitates quasvis Laicorum, sed ad Ordinem pertinentia, non solum Oratoria, aut Ecclesias, quae ante Ordinis ingressum ad Societates illas spectabant, ac Ordini postmodum per unionem perpetuo accesserunt, sed etiam Oratoria, Capellas, Altaria Societatum quarumvis, in Ecclesia Parochiali Ordinis perpetuo unita, vel unienda, erectarum, necnon Societatum SSimi Nominis Jesu, Rosarii, aliarumque ad Ordinem spectantium, ubi quodcumque extra Ecclesias, aut Claustra Ordinis destinata, vel destinanda, quamvis ipsarum Societatum aut Confratrum expensis fabricata vel fabricanda: eorumque suppellectilia, & ornamenta quaecumque, in omnibus, & per omnia ad instar bonorum, suppellectilium, ac ornamentorum Societatum per solos Fratres ipsos dumtaxat in omnibus, & per omnia, administratarum, sive alias pleno jure, & dominio ad Ordinem ipsum pertinentium, visitare, tanquam vere dispositioni Concilii Tridentini *sess. 22. cap. 8. & 9.*, pluribusque Congregationum, Episcoporum, & Regularium, ac Concilii, Decretis, non subiecta, debeant, ac teneantur?

Dub. II. De omnimoda exemptione Fratrum a jurisdictione Ordinariorum, & Parochiorum.

§.2. Secundo. An spectata immediata soli Summo Pontifici, ac Romanae Ecclesiae, Ordinis, ac omnium, & singulorum ad ipsum spectantium, Subjectione, cum amplissima exemptione praedictorum omnium a jurisdictione cujuscumque alterius, a Sanctitate Vestra in confirmatione, ac innovatione Constitutionum, Praedecessorum suorum validissime firmata, & si opus sit, restituta, Ordinarii quicumque locorum, Capellas, Oratoria, aut Altaria quaecumque, etiam in Grangiis Ordinis erecta, aut in Ecclesiis Parochialibus Ordini perpetuo unitis vel unendis, saltem cum clausula = *Salois Juribus Episcopalis* =, praeter Altare Parochiae, ac caetera, animarum curam, & administrationem, Sacramentorum, ad tramites Concilii Tridentini *sess. 25. cap. 11.* spectantia, alia Altaria, aut Ecclesias ipsas, aut ornamenta, suppellectilia, & mobilia Altaris, cui sit adnexum Beneficium, aliquid Seculare, a Fratribus praedictis posita, posita vero a Beneficiario, non assistente Superiore locali Ordinis, visitare = Praelati vero inferiores, Parochi, Capitula, alive Clerici Seculares in Ecclesiis, Oratoriis, Claustris, Capellis quibuscumque Ordinis, hucusque dictis, Officium Parochiale exercere: conciones, aut sermones habere: Sacramenta administrare, vel infirmis ministranda accipere; Cadavera sepelire, vel, non determinata cum Fratribus congrua delationis hora, portare: Missas cantare, vel, libere non annuentibus Fratribus ipsis, celebrare: Exequias quaslibet, exclusis Fratribus, vel iisdem, admittis, solemnes cum thurificatione, aut asperione aquae benedictae, aut aliter, quam a Sanctitate Vestra permittum est in praedicta Constitutione = §.74., sive non libere, ultra unum dumtaxat Parochum, a Defuncto ante mortem, vel post mortem ab haeredibus, electi, aut vocati; ac aliam quamcumque functionem peragere possint, & valeant?

§.3. Tertio. An circa approbationem Fratrum, previo examine, & ad Confessiones Secularium audiendas Episcopi teneantur juxta sancita a san. mem. Clemente X. in Bulla = *Superno* = Fratres generaliter repertos idoneos generaliter quoque, & sine limitatione temporum, locorum, aut personarum approbare: ac saltem Fratres graduatos, sive aetate maturos in primo examine simpliciter, ac generaliter eodem modo approbare, vel reprobare, quod alias a Congregatione Concilii decretum universaliter refertur; Subindeque non obstante alias consuetudine in Patentibus Literis, ad eas pro arbitrio Episcoporum renovandas, temporis praescriptione, semel sic approbatos, nisi gravis superveniat causa, confessiones ipsas spectant, a Confessionibus suscipiendis arceri, aut suspendi non possint?

Dub. III. De approbatione Fratrum ad Confessiones secularium audiendas.

§.4. Quarto. An, ut firma, & illibata permaneat quae post Tridentini *sess. 5. cap. 2.*, Sanctum Pium V., & Clementem X., Praedicatoribus Ordinis Sanctitas Vestra concessa voluit, Fratres pro habendis Concionibus Quadragesimalibus, aut Annualibus, in Ecclesiis, aut Oratoriis ejusdem ipsorum Ordinis, solummodo, & quidem ad terminos Constitutionis praedictae laudati Clementis X., Benedictionem ab Episcopo petere, Licentiam vero, ac Literas Patentes, necnon pro singularibus concionibus moralibus, sive panegyricis, atque pro promovendis Societatibus supra dictis, Benedictionem a solo eorum Superiore dumtaxat petere, & obtinere teneantur; Haecque etiam locum habere debeant ex Bulla = *Pretiosus* = ubi iidem Fratres in Ecclesiis, aut Oratoriis praedictis soli in Quadragesima, vel per annum Conciones habere solent, ac consueverunt, ac etiam si electionem, nominationem, aut etiam eleemosynam a Communitate quacumque extranea, atque insuper intra praedicta tempora Conciones, aut Sermones singulares in Ecclesiis, quae non sunt ipsius Ordinis, ex devotione Cleri, vel Populi, consuetudine, aut etiam conventionem aliqua, sint habituri? Quomodo obstat Decretum Congregationis Concilii in una *Thebanen.*, post emanatam Constitutionem ipsam = *Pretiosus* = latum 19. *Junii 1728.*

Dubium IV. Nomen firmum remanere debent, quae essent Fratrum concessa sunt pro habendis concionibus.

§.5. Quinto. Circa Ordinariam Jurisdictionem in Moniales sibi subiectas, quam restitutam voluit S.V. Ordini suo ad terminos Tridentini, & Constitutionum S. Pii, An ad Episcopum pertineat, ultra explorationem voluntatis puellae juxta

Dub. V. Circa Ordinariam jurisdictionem in Moniales sibi subiectas.

juxta idem Concilium *sess. 25. cap. 17.*, dare facultatem ad congregandum Capitalum pro vocatione, aut professione, sive ad dandum habitum, aut emittendam professionem, aut exigere attestationem de praestatis exercitiis spiritualibus: disponere etiam *privative* quoad Superiores Ordinis de dote ipsius post emissam professionem; *privative* quoque, aut *cumulative* cum ipsis, dare licentiam pro extraneorum accessu ad colloquendum Monialibus, aut subscribere licentias pro ingressu Monasteriorum in casibus necessitatibus, non obstante contraria ejusdem Tridentini dispositione juxta declarationem Sancti Pii V. in Constitutione = *Esti Mendicantium* = a Sanctitate Vestra confirmatam: In Visitatione quoque, ac ingressu Claustrae, Episcopo toties quoties opus erit, facultate ab ipso Tridentino, ac S. Sede delegata, competentibus, aliud quodcumque praeter Claustram ipsam materialem, aut non associante Superiore, visitare, ac etiam ingrediendo cum Pluviali, & Stola contra Decretum Congregationis Concilii in una *Florentina 29. Junii 1684.* aut cum praeparatione, non Strati, sed Sedis cum Baldachino in alterutra, aut in utraque Ecclesia, aut receptis a Monialibus processionaliter, sive cum Cruce erecta, aut cum Cantico *Benedictus*, aut ab ipsis accipiendo Crucem deosculandam, contra Decreta praedictae Congregationis = ad *Dubia Visitationis Claustrae 19. Januarii 1686.*

Dub. VI. De Personis utriusque sexus Tertii Ordinis S. Dominici.

§.6. Sexto. Quantum ad personas utriusque sexus Tertii Ordinis Sancti Dominici, an spectatis omnibus, quae Sanctitas Vestra mandare dignata est, illae, quae non habent requisita omnia in Constitutione = *Pretiosus* = praescripta, sed absque Voto in Domibus propriis degunt, nec habitum Ordinis patentes, sed vel absconditum, vel in signo, aut parte aliqua ejusdem, deferunt, solis tantummodo Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, Tertio Ordini ibidem concessis, & si sint Clerici in Sacris Ordinibus constituti, etiam facultate recitandi Officium, ac respective celebrandi Missam, sub ritu tamen Romano, de SS., ac BB. Ordinis Praedicatorum, juxta Indulta huic Ordini a S. Sede facta, vel facienda, dummodo tamen in iis, quae proprium Institutum spectant, Magistro Ordinis in eadem Constitutione praescriptum obedientiam, ac reverentiam servant: Personae vero seorsim in Domibus privatis cum voto, habitu, & Regula ejusdem Tertii Ordinis viventes, etiam pro anno Probationis, non minus, ac quae collegialiter vivunt, omnibus, & singulis in praedicta Constitutione, & signanter circa Sacramentorum receptionem, & earum Cadaverum post mortem Sepulturam, necnon plenissimam exemptionem a Jurisdictione cujuscumque Ordinarii, concessis, frui, gaudere, & potiri possint, & debeant? Possint nihilominus Superiores Ordinis, ad tollendas innumeras lites, absque ullo praedicti propriae Jurisdictionis processu cujuscumque longissimi, etiam centum, & biscentum annorum, temporis, ubi non adsit legitima consuetudo in contrarium, ante, vel post editam Constitutionem ipsam = *Pretiosus* = introducta, ac ubi Parochus citra omnem controversiam, & difficultatem acquiescat, & non aliter, permittere, quatenus Parochus ipse hisce praedictis Tertiaris mortaliter, aut habitualiter infirmis, Sacram Eucharistiam in mortis arti-

culo, Paschate, & in aliis solemnitatibus, ac etiam, urgente peculiari aliquo rationabili motivo, Extremam Unctionem, ministrare, earumque Cadavera, cum obierint, usque ad fores Ecclesiarum Ordinis exclusive associare, tumque titulo congruae Eleemosynae, non vero cujuscumque Parochialis Quartae, aut cujuscumque alterius Canonicae portio sibi debita, juxta Taxam inter Ordinarium, & Superiorem, Loci, per modum regulae perpetuo retinenda, firmandam, illud, quod ab iisdem conveniens judicatum fuerit, recipere libere, ac licite possit, ac valeat?

Dub. VII. De Declarationibus super iis dubiis a Sanctissimo edendis.

§.7. Septimo. An Declarationes, quas vive vocis Oraculo super iis Dubiis edere dignabitur S. V., censei debeant, tanquam literaliter scriptae, insertae, & expressae in praedicta Constitutione = *Pretiosus* = etiam cum avocatione, & extinctione litium desuper pendentium; facultate sublata cuicumque Tribunali, etiam S.R.E. Cardinalibus, aliter judicandi, declarandi; & definiendi: Decreto irritante: commisionis executionis: mandato de habenda Fide exemplaribus etiam impressis: cum aliis omnibus in eadem Constitutione contentis: & signanter cum clausulis praeservativis, ac derogativis quibuscumque obstantibus, itaut non solum ibidem recentitis, sed etiam censei debeat, ac sit, derogatum, omnibus, & singulis individuis etiam conventionibus, etiam in limine foundationis, etiam cum juramento factis, Provincialibus quoque, & Synodalibus Decretis, Tribunalium quorumcumque sententiis, ac Congregationis S.R.E. Cardinalium Responsonibus, Decisionibus, Decretis, Rescriptis, Resolutionibus, & praedictis quidem, etiam si semel, vel pluries, etiam in forma specifica, & specialiter a S. Sede approbatis, vel confirmatis, sive etiam clausulis, & formulis undequaque extraordinariis conceptis, approbatis, vel confirmatis, ac etiam quavis specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, mentione dignis, itaut eodem pacto pro insertis haberi debeant?

EX AUDIENTIA SANCTISSIMI.

Die 28. Septembris 1728.

§.8. Facta per me relatione Sanctitas Sua, benigne declarando dubia, ut in adjunctis precibus excitata, ad Primum: Tertium: Quartum: Sextum, & Septimum, respondit in omnibus Affirmative.

Declarationes Praedictae.

Ad secundum, vero, & Quintum, Negative in omnibus. Per id tamen Sanctitas Sua Episcopis, qui *privative*, vel *cumulative* Licentias pro accessu, vel ingressu in Monasteria subiecta Ordinis, dare, vel subscribere alias consueverunt, non intelligit prohibere, quin possint etiam in posterum easdem dare, vel subscribere, *cumulative* tamen semper cum Ordinis Superioribus, & non alias. Ubi autem iidem Episcopi renuant, sufficiat Licentia, sive subscriptio Ordinis Superiorum ad utrumque effectum. Decretis Congregationum, Constitutionibus & aliis quibuscumque, quomodolibet in contrarium facientibus, quoad omnia superius declarata, minime refragantibus.

Audi-

CCXLIV.

Dati. 11. Nov. 1728. An. 5.

Unitur Officium Auditoratus Generalis Causarum Confidentialium Officio Causarum Curiae Auditoratus Generalis Camerae Apostolicae.

Hac de re vide Sixti V. Const. ed. 1587. Olib. 30. P. 2. Et alia hujus Const. ed. 1728. Septemb. 24. P. 5. agitur de jurisdictione Praefecti Palatii Apostolici.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Excordium.

Romanus Pontifex de Supremo Apostolicae Sedis Solio, dispositione incommutabili, Divinaque Providentia constitutus, ut noxia evellet, & destruat, ac evulsa, & destructa in utiliore provida directione erigat dignitatem, interdum quae rationabilibus ex causis a Sede Apostolica disposita sunt, subinde rerum experientia suadente, majoribus ex causis alterat, & immutat, ac his Pastoralis Officii sui partes sollicitate, & prudenter interponit, prout rerum, temporumque qualitatibus debite pensatis, conspiciit in Domino salubriter expedire.

Causa Confidentialis praedicta primum ab ipso Pontifice cognosci & decidi consueverat.

§.1. Alias siquidem, & postquam felices recordationis Pius Papa V. Praedecessor noster, & tunc suus omnium Causarum confidentialium pro tempore movendarum cognitionem, & decisionem, ac Literarum Apostolicarum a pie memoriae Pio PP. IV. etiam Praedecessore nostro tunc suo super hujusmodi Confidentialis emanatarum executionem sibi, & Successoribus suis reservaverat, & postmodum ob varias, & continuas pro tempore existentis Romani Pontificis in gravissimis, & arduissimis totius Reipublicae Christianae negotiis occupationes Causae ipsae in Romana Curia pro tempore motae, & introductae per particularem Judicem ex delegatione Apostolica audiri, decidi, & cognosci consueverant, ipse vero Judex nedom solo Romani Pontificis nutu amovibilis, sed etiam sibi contra ordinarios Collatores Episcopos, & alios Superiores Praelatos hac confidentiali labe praedicta infectos procedendi facultas praclusa existeret, cui etiam in hujusmodi causarum prosecutione ut plurimum delegabantur diverse simoniace pravitates, & aliae illicitae actiones, quae licet ex ipsis confidentialibus resultarent, seu illis mixtae, & conjunctae forent, tamen a nonnullis praetendebatur, eas sub facultatibus Judici praedicto concessis minime comprehendi, nec in illis ab ipso sine speciali Sedis Apostolicae rescripto procedi, unde eveniebat, ut modo ipsius Judicis mutatione, quae interdum contingebat, facultatum suarum angustia, ac etiam delinquentium cavillationibus, & subterfugiis, ejusdem Judicis auctoritas saepius eluderetur, ac ea, quae ad purgandam hac contagione Dei Ecclesiam a dictis Praedecessoribus sapientissime sancita fuerant, ut plurimum debito effectu carebant in animarum perniciem, & scandalum plurimorum.

Deinde per particularem Judicem ex delegatione Apostolica;

§.2. Eiusdem recordationis Sixtus PP. V. similiter Praedecessor noster incommotis praedictis obviare cupiens, operae pretium duxit, praedicti Judicis Personam speciali titulo, & denominatione decorare, illiusque Jurisdictionem ampliari, ut in Tribunali suo tum Judicia, tum caetera ad id munus pertinentia perpetuo stabilirentur, ac ad certum, debitumque finem ordinarentur, Motu ejus proprio, meraque deliberatione, & ejus certa scientia, & de Apostolicae potestatis plenitudine unum Officium Auditoratus Generalis quarumcumque Confidentialium, etiam Simoniacam pravitatem, & quamcumque aliam illicitam actionem inducentium, seu connexitatem aliquam cum confidentialia habentium, Causarum, rerumque omnium inde resultantium, pro uno Generali illarum Auditore, qui omnium, & singularum Causarum hujusmodi Ordinarius Judex exerceret, & Officium ipsum ad ejus vitam obtineret, illudque in eisdem Sixti Praedecessoris hujusmodi, & pro tempore existentis Romani Pontificis manibus quodcumque resignare licite possit ad instar aliorum Romanae Curiae Officiorum vacabilium, & resignabilium, Apostolica auctoritate perpetuo erexit, & instituit, illique sic erecto, & instituto pro illius Dote decimam partem omnium, & singularum fructuum, reddituum, proventuum, Jurium, obventionum, ac etiam distributionum quotidianarum, etiam solis praesentibus, & Divinis Officiis interessentibus dari, & per eos percipi solitarum, & aliorum quorumcumque emolumentorum, ac etiam pensionum annuarum cum interventu confidentialitatis, vel alias simoniaca, aut alia illicita actione interveniente, seu cum his confidentialibus aliquam dependentiam, vel connexitatem habente, indebite perceptorum, ad quorum restitutionem quoscumque per ipsius Auditoris Sententiam condemnari, etiam postmodum per alios Judices Causam fortasse revideri, & dictam Sententiam confirmari, seu reformari, ac etiam super quibus post Litem desuper in Officio hujusmodi intentatam quomodolibet componi, vel alias concordari contigisset, necnon omnia, & singula alia Juria, salaria, regalia, & emolumenta quaecumque ordinaria, & extraordinaria undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam sportulas, vel alio quocumque nomine nuncupata, quae Judices Causarum confidentialium hujusmodi in dicta Curia pro tempore deputati quomodolibet, & quocumque titulo, vel causa habere, consequi, lucrari, & percipere consueverant, seu etiam potuissent, ac debuissent, quoscumque qualitatibus, quantitatibus, & valoribus fuissent, Apostolica auctoritate praedicta, etiam perpetuo applicavit, & appropriavit.

§.3. Ipseque Auditor pro tempore existens omnibus, & singulis privilegiis, quibus veri Familiares tunc sui, & Romani Pontificis pro tempore existentis, continuique commensales, Praelati Domestici, Sedisque praedictae Notarii quomodolibet fruuntur, potiuntur, & gaudent, sibi similiter concessis, & indultis, omnibus, & singulis dictarum confidentialium, Simoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam actionem inducentium, seu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde resultantium, Causas hujusmodi in eadem Curia quomodocumque, & qualitercumque, ac alias quascumque Personas,

Tum vero a Sixto V. unum Officium Auditoratus Generalis quarumcumque confidentialium, est erectum.

Eique peculiariter doteque assignavit.

Et nonnullis concessis privilegiis amplissima facultate, & jurisdictione in praedictis causis, aliisque annexis illi donavit.

sonas, etiam Cardinalatus honore, ac Patriarchali, Archiepiscopali, & Episcopali Dignitatibus fulgentes, etiam per viam Inquisitionis, aut ex Officio, aut Apostolica delegatione, vel alias quomodolibet motas, & movendas, ac etiam quae per viam appellationis a Sententia definitivis, vel interlocutoriis, vim definitivae habentibus, per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, ac etiam dictae Sedis Legatos, vel Nuncios pro tempore latis, & promulgatis ad Sedem praedictam pro tempore interpositae, seu reclamationis Judicialis, aut nullitatis ad Sedem eandem eatenus devolutae erant vel in posterum devolverentur, itant Cause appellationum hujusmodi per eum solum cognoscantur, nec alterari nisi per Commissionem in Signatura Grae, vocato ipso Auditore, propositam, & manu ejusdem Sixti Praedecessoris signatam committi possent, summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii, sola veritate inspecta, & manu regia, ac terminis substantialibus, qui de stylo, seu ordinatione Palatii Apostolici observari consueverant, penitus omittis, ac etiam quibusvis appellationibus, nullitatibus, & aliis diffugiis prorsus fomentis, procedendo una cum omnibus, & singulis earum incidentiis, dependentiis, emergentiis, annexis, & connexis, ac etiam toto negotio principali audiendi, cognoscendi, decidendi, sineque debito terminandi, etiam singulis diebus, & horis feriatis, & non feriatis, praeterquam in honorem Dei feriatum.

§.4. Nec non super omnibus, & singulis confidentialibus etiam aliquam dependentiam, vel connexitatem cum simoniaca, vel alia illicita actione habentibus, seu mixtis hujusmodi, rebusque omnibus inde resultantibus, tam ad Procuratoris Fiscalis denunciationem, & promotionem, quam etiam Partium accusationem, seu ex mero Officio inquirendi omnes, & singulas hujusmodi confidentialem, & simoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam actionem inducentium, seu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde resultantium, Causas coram quibusvis iudicibus, etiam Palatii Apostolici Causarum Auditoribus, inter quascumque Personas motas, & movendas, ad se, & suum Tribunal avocandi, ac omnes, & singulos dictarum confidentialiarum, & simoniacarum Auctores, Machinatores, Confoscos, Complices, & alios, quos opus esset, ac sua quomodolibet interesse putantes etiam per Edictum publicum, si ad eos tutus non pateret accessus, citandi & confiso sibi, quantum sufficere videretur de indicis, ad personaliter, vel alias legitime comparendum sub excommunicationis, aliisque Ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis, ac privationis omnium, & singularum Beneficiorum, & Officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quaecumque in posterum obtinenda, nec non pecuniariis, aliisque ejus arbitrio, etiam juxta demeritorum exigentiam corporis afflictivis poenis, monendi, eisque, ac quibusvis iudicibus tam Ordinariis, quam Commissariis, etiam quocumque auctoritate fungentibus, & functionariis, sub similibus sententis, censuris, & poenis tam in dicta Curia, quam extra eam ubilibet inhibendi, detinendi quoscumque Libros, Scripturas, Computa, Instrumenta, & alia Do-

cumenta publica, & privata, dictarum confidentialiarum causas, etiam ut praeferebatur, mixtas quomodolibet concernentia, ad illa exhibenda, nec non quoslibet Testes ad se examini subiciendum, ac veritatis Testimonium perhibendum, etiam ex Officio, vel alias, prout sibi visum foret, per similes censuras, & poenas cogendi, compellendi, eosque, nec non Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & poenas etiam privationis hujusmodi incidisse, servata forma Concilii Tridentini, declarandi, auxiliisque Brachii Secularis invocandi, necnon unum Locumtenentem in hujusmodi Causis cum simili, vel limitata potestate, quoties visum foret, constituendi, & deputandi, eumque revocandi, ac alium ejus loco subrogandi.

§.5. Nec non Literas Constitutiones Pii IV. Pii V. Praedecessorum hujusmodi super dictis confidentialibus editas, ac omnes, & singulas Sententias in dictis Causis confidentialiarum, tam eatenus per earum Judices, qui pro tempore fuissent, latas, quam in posterum per tunc futurum Auditorem hujusmodi, ejusque Successores, ac Locumtenentes ferendas, via executiva, nulla tela judiciaria servata, ac quacumque appellatione remota, ac alias juxta Literarum, seu Constitutionum praedictarum, ac etiam facultatum dictis iudicibus per eum, & Praedecessores suos quomodolibet concessarum formam, continentium, & tenore plenarie, & totaliter exequendi, & executioni demandandi, mandataque executiva, & alia quomodolibet necessaria, & opportuna decernendi, & relaxandi, & generaliter omnia, & singula alia, quae in praemissis omnibus, & singulis quomodolibet necessaria, & opportuna fuissent, faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, mandandi, decernendi, statuendi, ordinandi, & exequendi, plenam, & liberam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem haberet, & habere deberet.

Necnon concessit, ut Officium Notariatus earundem Causarum ad liberam adhiberi pro tempore existentis Auditoris praedicti dispositionem spectaret, & pertineret, ipseque pro tempore existens Auditor Officium Notariatus hujusmodi quibusvis Personis, de quibus sibi visum foret, per suas patentes Literas, Sigillo Officii sui Auditoratus munitis, gratis, vel pro pretio reperibili concedere, & assignare, ac soluta sibi solita compositione resignationis de dicto Officio Notariatus pro tempore faciendae, nec non Personam, cui Officium ipsum Notariatus pro tempore concessisset, & assignavisset, ad illud, illiusque liberum exercitium abique alia dicti Sixti Praedecessoris, & pro tempore existentis Romani Pontificis concessione, & assignatione recipere, & admittere, ac per eos, ad quos spectabat, & pro tempore spectasset, recipi, & admitti, ac illis de solitis, & consuetis Juribus, & emolumentis responderi facere libere, & licite valeret, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo statuit, & ordinavit, ac alias, prout in Literis Apostolicis ejusdem Sixti Praedecessoris desuper sub Datum tertio Kalendas Novembris Pontificatus sui anno secundo plenius continetur.

§.7. Cum itaque postmodum Officium Auditoratus

Causae praesentis Confidentialium.

ditoratus Generalis Causarum confidencialium, vel alias, ut praefertur, mixtarum hujusmodi per liberam dimissionem Venerabilis Fratris Nostri Francisci Friderici de Jordanis Moderni Archiepiscopi Meliten., nuper dictarum Causarum confidencialium Auditoris, de dicto Auditoratu, quem tunc obtinebat, praevia tamen restitutione pretii ejusdem Officii cum Dataria nostra concordati, in manibus nostris factam, & per Nos admissam, vacaverit, & vacet ad praesens, Nos incommodis praedictis, ac cavillosis Judicii competentis allegationibus consultis obviare, ac promptiorem adversus tam perniciosam in exitum annuarum labem provide Justitiae manum excitare cupientes, nec non Pii IV., Pii V., ac Sixti Praedecessorum hujusmodi respective Literarum, & Constitutionum praedictarum, nec non praedictorum Privilegiorum, Indulgentiarum, gratiarum, & facultatum pro tempore existentium Causarum confidencialium hujusmodi Auditori quomodolibet concessorum, ac Sententiarum desuper forsitan latorum, & inde fecutarum quarumcumque tenores, necnon Litium, & Causarum super confidentiis hujusmodi, aut alias, ut praefertur, contra quoscumque coram eodem Auditore nunc quomodolibet introductarum, & adhuc indecisarum pendentium, status, & merita, nominatim, & cognomina Litigantium praesentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, & de Apostolica potestatis plenitudine similibus ab Officio Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidencialium praefatarum per dictum Sixtum Praedecessorem, ut praefertur, erecto, & instituto, & ad praesens per dicti Francisci Friderici Archiepiscopi dimissionem praefatam vacante, hujusmodi omnimodam praedicti Officii Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidencialium venalitatem, ac omnimodam illius resignabilitatem ei, illudque pro tempore obtinendi in illius erectione, & institutione ab eodem Sixto Praedecessore, ut praefertur, factis, Apostolica auctoritate quomodolibet concessas, tributas, & indultas, & usque nunc ad instar aliorum Officiorum vacabilium, & resignabilium exercitias, perinde, ac si venalitas, & resignabilitas hujusmodi tunc minime concessae, tributae, & indultae, ac numquam exercitae fuissent, Apostolica auctoritate perpetuo abdicamus, abstrahimus, penitusque supprimimus, extinguimus, & abolemus.

Annexio praedicti Officii Auditoratus Generalis Causarum confidencialium, & Officio Auditoratus Generalis Causarum Curiae Camerae Apostolicae. Cum singulis privilegiis, & indultis, jurisdictione, & emolumentis.

§.8. Illisque sic abdicatis, abstractis, suppressis, extinctis, & abolitis, Officium Auditoratus Generalis quarumcumque Causarum confidencialium, & Simoniacam pravitatem, & quamcumque aliam illicitam pactiorem inducentium, seu aliquam connexitatem cum Simoniacae labe habentium, praedictum, & ad praesens, ut praefertur, vacans cum reliquis omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, omnimodaque in praemissis Jurisdictione, necnon omnibus, & singulis Juribus, salariis, & emolumentis quibuscumque ordinariis, & extraordinariis, undecumque, & quomodocumque provenientibus, etiam sportulis, vel alio quocumque nomine nuncupatis, Iudicibus Causarum confidencialium praedictarum in dicta Cu-

ria alias pro tempore deputatis quomodolibet, quocumque titulo, vel causa haberi, consequi, lucrari, & percipi solitis, & consuetis, quaeve Iudices praedicti ante Erectionem Officii Auditoratus Causarum confidencialium hujusmodi a praedicto Sixto Praedecessore, ut praefertur, factam habere, consequi, lucrari, & percipere consueverant, poterant, & debuerant, & in illius erectione hujusmodi ab eodem Sixto Praedecessore in ejusdem Officii Auditoratus Generalis Causarum confidencialium hujusmodi tunc, ut praefertur, facta, Officio hujusmodi, illiusque Auditori Generali pro tempore existentium perpetuo applicata, & appropriata fuerant, Apostolica auctoritate praedicta de novo perpetuo erigimus, & instituimus, illudque sic de novo erectum, & institutum Officio Causarum Curiae Camerae Apostolicae Auditoratus Generalis, ita quod liceat Causarum Curiae Camerae nostrae hujusmodi Generali Auditori, illiusque Locumtenentibus nunc, & pro tempore existentibus, omnibus, & singulis beneficiis, indultis, gratiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, ac quacumque privativa quoad omnes alios quoscumque Iudices in Causis confidencialibus, aut alias, ut praefertur, mixtis, aut quamcumque cum eis connexitatem quomodolibet habentibus, prout Causarum confidencialium hujusmodi tunc pro tempore existens Auditor uti, frui, potiri, & gaudere consuevit, ac si Officii Causarum confidencialium hujusmodi venalitas, illiusque resignabilitas a Nobis, ut praefertur, abdicata non fuisset, uti, frui, potiri, & gaudere, necnon omnia, & singula Jura, obventiones, salaria, regalia, & emolumenta quaecumque ordinaria, & extraordinaria undecumque, & quomodocumque provenientia, ac etiam sportulas, aliaque quocumque nomine nuncupata, & a pro tempore existente Causarum confidencialium hujusmodi Auditori Generali ratione Causarum confidencialium hujusmodi Auditoratus Generalis percipi, & exigi solita, percipere, & exigere possint, & valeant; Sublata tamen facultate Auditori Generali Causarum confidencialium hujusmodi per ejusdem Sixti Praedecessoris Literas praedictas concessa disponendi de Officio Notariatus earundem Causarum, quarum Acta, & consuetae Expeditiones, cum primum per cessum, vel decessum, aut privationem, seu amotionem dilecti Filii Joannis Baptistae Constantini, qui dictum Notariatus Officium ad praesens possidet, & exercet, vel cujusvis alterius, qui illud pro tempore quomodolibet obtinebit, aut alias quovis modo vacare contigerit, servata in reliquis quoad dictum Notariatus Officium forma, & dispositione Literarum praedicti Sixti Praedecessoris, tunc per Causarum Curiae Camerae nostrae Apostolicae Notarios confici, & respective subscribi omnino debeant, dicta Apostolica auctoritate aequo principaliter, non autem subjective, & extinctive eadem Apostolica auctoritate perpetuo applicamus, & appropriamus.

§.9. Et ut omnis per applicationem, & appropriationem a Nobis per praesentes, ut praefertur, facta confusio tollatur Jurisdictionis, & ut universis, & singulis constet, liquidoque appareat, qua facultate, quae Jurisdictione Causarum Curiae Camerae nostrae praedictae Auditor

Tollitur tamen facultas disponendi de Officio Notariatus.

Conceditur praedicti Auditori Generali Causarum Curiae Camerae Apostolicae in mandatis praetere

alios titulos ad iungenda illud Auditoratus Causarum confidencialium.

Generalis nunc, & pro tempore existens hujusmodi in iudicandis, terminandisque confidencialibus Causis utatur, eidem Auditori Causarum Curiae praedictae Generali nunc, & pro tempore existentium, ut ipse imposterum, ac perpetuis futuris temporibus in singulis suis mandatis desuper quoad Causas confidenciales hujusmodi expediendis, ejus solitis, & consuetis inscriptionibus, & titulis aliam inscriptionem, aliumque titulum, nempe Auditoratus Generalis Causarum confidencialium hujusmodi adjungat.

Praefertur eidem Auditori, ut unum dumtaxat Commissarium sibi pro qualibet Diocesi Ordinariorum eligere possit.

§.10. Necnon omnes, qui in exercitio Auditoratus Causarum confidencialium hujusmodi quoad numerum Literarum Patentium pro Officialibus, & Ministris per Civitates, & Dioeceses a tunc pro tempore existentibus Causarum confidencialium hujusmodi Auditoribus praedictis expediti solitarum irrepserunt abusus, penitus amovere cupientes, Auditori Causarum Curiae Camerae nostrae praedictae Generali nunc, & pro tempore existentium, ut ipse unum dumtaxat Commissarium sibi pro quavis Diocesi Ordinariorum Jurisdictione ad assumendas informationes, Processusque construendas, aliaque circa causas, & materias in eorundem Pii IV., & Sixti Praedecessorum respective Literis praedictis expressas, & contentas sibi benevisitanda, & gerenda, per suas patentes Literas gratis, & absque ulla solutione eligere, & constituere, eidemque Commissario sic ab eo, ut praefertur, electo, & constituto, facultatem Notarium sibi benevisitandum, & Procuratorem Fiscalem, etiam si de aliena Diocesi extiterint, constituendi, in Causis tamen particularibus contingentibus, facultatem concedere posse, Apostolica auctoritate praedicta perpetuo earundem praesentium Edicto praecipimus & mandamus.

Commissarii praedicti, alique Ministri praefertur Auditori, hujus Jurisdictioni subiciantur.

§.11. Ut autem Commissarii, alique Ministri, & Officiales a Causarum Curiae Camerae nostrae hujusmodi Auditori Generali nunc, & pro tempore existentium praedictae ad Causas confidenciales hujusmodi conficiendas, aliaque praemissa exequenda, ut praefertur, eligendi, & constituendi, tuto, ac libere eorum respective ministeriis, eis, & eorum cuilibet demandandis incumbere possint, & valeant, Commissarios videlicet praedictos a quoruncumque Ordinariorum, & Judicum plenarie, & perpetuo, quo verò ad Notarios, & Procuratores Fiscales a Commissariis ipsis in singulis Causis particularibus, ut praefertur, deputandos, eisdem tantum Causis durantibus, quatenus contra Ordinarios ipsos inquiri, & procedi contigerit, & non alias, ab eorundem Ordinariorum Jurisdictione respective eximimus, eosque Causarum Curiae Camerae nostrae praedictae Auditoris Generalis nunc, & pro tempore existentium Jurisdictioni subijcimus, & supponimus. Volumus autem, quod Commissarii pro tempore, ut praefertur, eligendi, & constituendi, hujusmodi Ecclesiasticae Personae vitae, morum honestate, prudentia, rerum experientia, aliaque omni debita ad eorum ministeria exequenda idoneitate praediti existant, & quoad eos omnia, & singula ferventur, quae in Concilio Romano Tit. 9. cap. 3. in verbo Subcolletores servari debere Concilium ipsum demandat.

Qui eligendi Commissarii.

Clansula derogatorie speciales.

§.12. Praesentes quoque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros ef-

fectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis observari debere, neque sub quibuscumque similibus, vel dissimilibus Gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, ac quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis comprehendi, vel confundi, sed semper, & perpetuo ab illis excipi, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Iudices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictaque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, irritumque, & inane decernimus, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstante Causarum Confidencialium praedictarum Auditoratus Generalis alias a Pio IV., & Sixto V. Praedecessoribus praedictis, ut praefertur, respective facta, & quatenus opus sit, de Jure quaesito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariae Apostolicae Regulis, necnon Pii IV., & Pii V., ac Sixti Praedecessorum praefatarum, ac aliorum quoruncumque Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum de rebus Ecclesiae, & Camerae praedictae non alienandis, & male alienatis recuperandis, illisque non obligandis, ac ejusdem Pii IV. Praedecessoris praefati de gratiis ejusdem Camerae interesse quomodolibet concernentibus in dicta Camera intra certum tempus praesentandis, ac registrandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Causarum Confidencialium Auditoratus a Nobis per praesentes, ut praefertur, abdicati, ac de novo erecti, & applicati Auditori pro tempore existentium sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, ac mera liberatione praedictis, ac alias in contrarium praemissorum omnium, & singulorum praedictorum quomodolibet pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque singulis, & totis tenoribus habenda sit mentio specialis, perinde ac si in eisdem praesentibus eorum tenores, & de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inserti forent, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, latissime, & plenissime, ac expresse ad validissimum praemissorum omnium, & singulorum praedictorum effectum, etiam specialiter, & expresse motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc Paginam nostrae abdicacionis, abstractionis, suppressionis, extinctionis, abolitionis, novae erectionis, institutionis, applicationis, praeccepti, mandati, Exemptionis, subjectionis, suppositionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare praesumpserit,

indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo vigesimo octavo Nonis Novembris, Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXLV.

Dat. 4. Nov. 1728. An. 5.

Erigitur insignis Collegiata Terrae Fabriani in Cathedrali; ac Terra praedicta in Civitatem.

Alia hujus Const. ed. 1728. Maji 28. P. 4. erecta fuit Terra Roncionis in Civitatem.

BENEDICTUS XIII. PONTIFEX MAXIMUS.

Exordium.

Notoriae sunt, Fraternalitatis Vestris sane compertae qualitates, & prerogative, quibus Terra Fabriani in Piceno sita, praefulgeat; Hinc Nos enixis, & iteratis dilectorum filiorum illius Communitatis, & Populi de hac Sancta Sede non semel benemeriti supplicationibus indulgere cupientes, insignem Collegiatam Ecclesiam Sancti Venantii in dicta existentem, in Cathedrali, ac Terram ipsam in Civitatem erigere intendimus.

Collegia Terrae Fabriani in Piceno.

§.1. Fabrianum Piceni Oppidum, Terrae nuncupatum, situm est in Dioecesi Camerineni, & septem mille circiter Christiani fideles complectitur sub Dominio hujus Sanctae Sedis. Extat in illo Insignis Collegiata Ecclesia in honorem Sancti Venantii Martyris, magnifice, & eleganter extructa, a Priore unica Dignitate, & undecim Canonice, cum octo Cappellanis, aliisque pluribus Presbyteris, & Clericis, ministrata; ubi exercetur cura animarum, & Sacra Suppellectili ad Divina peragenda suffultum, ac pluribus Sanctorum Reliquiis decoratum. Adfunt in dicta Terra aliae tres Parochiales, inter quas, altera Collegiata, Ecclesiae, duodecim Virorum, & novem Monialium Coenobia, quindecim Confraternitates, quinque Hospitalia, & Mons Pietatis. Territorium ad quinquaginta circiter millia in circuitu extenditur, ac quindecim Oppida complectitur, & plures Pagos. Caeterum Ecclesiae dictae Terrae, eximius, usque pluribus Beatorum exuviis, ditantur, signanter Sanctorum Romualdi, ac Silvestri Abbatum, debita veneratione, & condigno decore custoditis.

Ereccio insignis Collegiatae S. Venantii in praedicta Terra existentis in Cathedrali, & ejusdem Terrae in Civitate.

§.2. Quid Vobis videtur? Auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorumque Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, declaramus memoratam Ecclesiam in Cathedrali, dictamque Terram Fabriani in Civitatem erigimus, & institui-mus, ac Ecclesiam ipsam Ecclesiam Cathedrali Camerineni aequae, & principaliter perpetuo canonice unius, annectimus, & incorporamus, sub immediata ut prius huic Sanctae Sedi subjectione, cum insignis prerogativis exemptionibus, & privilegiis, quibus dicta Ecclesia Camerineni, & aliae Cathedrales gaudere solent, necnon assignatione praefati ejus Territorii pro illius Dioecesi, & cum derogationibus, Indultis, con-

cessionibus, & clausulis necessariis, & opportunis in Decreto, & Scheda Consistorialibus latius, & uberius extendendis; Cum Decreto, quod memorati Communitas, & Populus teneantur de proprio Domum Episcopalem assignare, ac insuper Congruam pro Vicario Generali ibidem moraturo, juxta obligationem ab ipsis factam, necnon Sacrarium sufficienter instruere de Suppellectilibus Sacris ad Pontificalia exercenda, & necessarios sumptus impendere pro Ereptione Seminarium. Volumus autem, & Apostolica Auctoritate decernimus, quod, nisi adimpleto in omnibus per dictos Communitatem, & Populum, Decreto assignationum, & Sacrarum instructionis praefatarum, effectu gratiae Ereptionis, & unionis hujusmodi per Nos factarum minime gaudeant, itaut nec dicta Ecclesia nomen Cathedralis assumeret, nec Terra praefata, Civitas nominari possit, donec, & quousque praefata omnia adimpleantur. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. In Concistorio Secreto habito Feria II. die IV. Novembris MDCCXXXVIII.

Ad quae ponatur Communitas praedictae Terrae in Civitatem se erectae.

CCXLVI.

MOTUS PROPRIUS.

Dat. 29. Nov. 1728. An. 5.

Revocatur Motus proprius sub die 23. Octobris proxime praeteriti signatus ad favorem Collegii triginta Notariorum Curiae Capitolinae.

BENEDICTUS PAPA XIII.

§.1. Motu proprio etc. Doppo esser stata impressa, & pubblicata in questa nostra Città di Roma la Cedola di Nostro Moto proprio, che nel dì 23. Ottobre proximo passata segnammo a suppliche, ed in favore del Collegio delli trenta Notari della Curia Capitolina, essendo pervenute a nostra notizia le doglianze degl'altri Tribunali di Roma per esser state in quella espresse, e concedute alla detta Curia, benchè a Noi, nè in voce, nè tampoco nel breve Sommario riferite molte cose pregiudiziali adetti Tribunali, ed esorbitanti, e contrarie tanto alli Sagri Canonici, quant'alla consuetudine di Roma, e specialmente tra laltre, che la detta Curia, ed i suoi Giudici Laici possano lecitamente, e legittimamente procedere nelle subaste, deliberazioni, cessioni, e vendite de' Beni, ed effetti emfiteutici de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici posseduti nell'utile Dominio da i Laici sin alla totale terminazione, e consumazione senz'alcuna licenza, ma col mero essequatur del Giudice Ecclesiastico nel mandato de deliberando solamente, con quella ragione erroneamente dedotta, che tali atti, e gl'altri ulteriori sin' alla consumazione inclusiva, riguardino solamente l'utile dominio de' Beni posseduti da' Laici, e non si vulneri, nè tocchi niente, anzi si riservi il diretto dominio, e la proprietà a favore de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici, e che la detta Curia Capitolina goda la Giurisdizione privata in tutte, e singole Liti, e Cause fra' Cittadini, ed Incoli di Roma, anche in vigore di diverse Bolle de' Pontefici nostri Predecessori, e dell'istesso Statuto, a tenore specialmente del Cap. 1. del lib. primo.

In praed. Motu proprio nonnulla concessa fuisse minime fecerit da.

§.2. On-

Quod fuit Curiae, ut Pontifex animam induceret ad praed. Motum proprium revocandum.

§.2. Onde Noi, che abbiamo sempre avuta, ed abbiamo ferma intenzione di provvedere all'indennità d'ogn'uno secondo il diritto della Giustizia, doppo aver riconosciuto, ed esaminato il tenore del detto nostro Moto proprio, e fatta seria, e matura riflessione alle cose in quello contenute, ben avvedutici d'esserci state quelle nella maggiore, e più rilevante parte occultate, e come sopra non espresse ne in voce, ne tampoco (come e solito praticarsi) nel breve Sommario del medesimo Moto proprio, che suole contenere in compendio la sostanza di tutta la Grazia in esso contenuta, che se ci fossero state espresse, o in voce, o nel detto Sommario, averessimo avuto giusto motivo di non sottoscriverlo, e di rigettarne nella maggior parte l'istanza, quantunque fossimo venuti in sentimento di ritirare a Noi il detto nostro Moto proprio, e pienamente rivocare tutte le cose in quello contenute, ci piacque nondimeno per procedere più cautamente di sentirne il parere d'una particular Congregazione composta d'alcuni nostri Ministri Legali, che a bocca deputammo per esaminare la sussistenza delle cose in quello contenute, la quale essendosi uniformata al nostro sentimento, ci siamo però determinati di moderare, e nella maggior parte affatto rivocare la predetta nostra Cedola di Moto proprio, com'appresso.

Declarantur quaedam in praed. Motu proprio concessa nullius roboris esse, nec attendi debere, veluti de Jurisdictione Judicis Laici in bonis emphyteuticis Ecclesiasticis, & Ecclesiasticorum.

§.3. Pertanto avendo in questa per espresso, e di parola inserito l'intero tenore dell'altra, come sopra da Noi segnata, e qualunque altra cosa quantosivoglia necessaria d'esprimerfi, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà Apostolica dichiariamo, e decretiamo, che il Giudice Laico non abbia, nè debba avere veruna Giurisdizione sopra i beni emfiteutici delle Chiese, ed Ecclesiastici, benchè il detto Giudice proceda contro il dominio utile posseduto da' Laici, riprovando, e condannando Noi la proposizione espresa nell'antidetta nostra Cedola di Moto proprio, che la Curia Capitolina, o Giudice Laico possa procedere lecitamente, e legittimamente nelle subaste, deliberazioni, cessioni, e vendite de' beni, ed effetti emfiteutici de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici posseduti nell'utile Dominio da i Laici, ed insieme la ragione erroneamente ivi dedotta, che tali atti, e gl'altri ulteriori da farsi riguardino solamente l'utile dominio de' Beni posseduti da Laici, e non si vulneri, nè tocchi in niente, anzi, che si riservi il diretto dominio, e proprietà a favore de' Luoghi Pii, ed Ecclesiastici, essendo tal proposizione contraria alli Sagri Canonici, specialmente nel Cap. Qua in Ecclesiis, de Constitut., ed all'opinione comune de' Canonisti, e de' Tribunali della Curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità, mentre il dominio diretto è annesso, e connesso, e complicato coll'utile, come accessorio, e subordinato al diretto dell'Emfiteutici Ecclesiastice, e per conseguenza da quello inseparabile, talmente che il Giudice Laico resta totalmente privato della Giurisdizione sopra detto dominio utile, e tal' opinione de' Sagri Canonici, e Canonisti come sopra, abbiamo Noi fortemente sostenuta nella Congregazione dell'Immunità, mentre eravamo in qualità di Cardinale, ed Arcivescovo di Benevento.

§.4. Diciamo inoltre, che la detta Curia Capitolina non abbia, nè debba godere la giurisdizione privata in tutte, e singole Liti, e Cause tra Cittadini, ed incolti di Roma, essendo ciò contro l'inveterata consuetudine, ed pregiudizio, e spoglio di tutti gl'altri nostri Tribunali, a' quali in vigore di tante Bolle de' Sommi Pontefici nostri Predecessori compete simil Giurisdizione, e specialmente al Tribunale del Reverendissimo Cardinal Vicario a tenore del nostro Moto proprio spedito del Mese di Settembre del 1724., e perciò ordiniamo, e vogliamo, che s'osservi la suddetta consuetudine, e pratica nello stesso modo, e forma, che si è sin'ora osservata nella Curia Romana senza innovazione alcuna, massime, che nè anche lo Statuto di Roma lib. 1. cap. 41. de For. comp. allegato nel primo detto nostro Moto proprio, conceda tal forte di privata assoluta; dichiarando, e decretando Noi, che per Cittadini, ed Incoli di Roma s'intendano quelli, che tali sono secondo la disposizione del Jus commune, e del medesimo Statuto.

Necnon de Jurisdictione privata Curiae Capitolinae in quibuslibet libris, & Cassis, inter Civis, & Incolas Urbis Romae.

§.5. E benchè chiunque per forzazione, ed orrezione procura d'ottenere, ed ottiene le grazie Pontificie, debba restar privo in tutto, e per tutto di quanto ha in tal forma ottenuto; nientedimeno volendo Noi praticare col detto Collegio delli trenta Notari di Campidoglio gl'atti della nostra paterna beneficenza, ci conteniamo, ed ordiniamo, e vogliamo, che resti ferma al detto Collegio de i trenta Notari la Grazia da Noi fattagli della restituzione, ed incorporazione dell'Uffizio de' Mastri Giustizieri allo stesso Collegio col suo libero esercizio, e percezione di tutti li suoi frutti, ed emolumenti nel modo, e forma, che abbiamo disposto nell'antidetta nostra Cedola di Moto proprio.

Rata habenda declaratur restituito eidem Collegio facta Officii de Mastri Giustizieri, quod vocant.

§.6. Quale, e tutte laltre cose in essa contenute nelle rimanenti sue parti, di nostro simil Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra assoluta Potestà rivochiamo, cassiamo, ed annulliamo, e vogliamo, che s'abbia, e debba averfi per cassata, annullata, e rivocata e di niuna forza, e valore, appunto come se non fosse mai emanata, proibendo espressamente ad ognuno, a quale spetti, che a riserva della detta restituzione, ed incorporazione del detto Uffizio de' Mastri Giustizieri, esercizio di esso, e libera percezione de' suoi frutti non abbia, nè debba la detta nostra Cedola di Moto proprio come sopra segnata in favore dello stesso Collegio esser ammessa, nè attendersi mai in tempo alcuno, come da Noi rivocata, e pienamente annullata nelle rimanenti sue parti, e molto più proibiamo allo stesso Collegio, ed alli trenta Notari, che lo compongono ora, e pro tempore esistenti, che non ardischino (salva solamente l'incorporazione del detto Uffizio de' Mastri Giustizieri) farne uso alcuno, nè in qualunque tempo, ed occasione allegarla, nè in giudizio, ne fuori di esso, e tanto nei Tribunali della nostra Città di Roma, quanto in tutti gl'altri Tribunali del Distretto di essa, e del nostro Stato, e rispettivamente l'istesso proibiamo a qualsivoglia altre Persone anco fuori del nostro Stato Ecclesiastico circa la proposizione, come sopra contraria a i Sagri Canonici, opinione comune de' Canonisti, de' Tribunali della Curia Romana, e della Congregazione dell'Immunità.

Revocatio, & abolitio praedicti Motus proprii.